

Palava pensas

”Herra sanoi: ‘Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut, miten israelilaiset valittavat sortajiensa kovuutta. Minä tiedän kyllä heidän hätänsä. Olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja viemään heidät Egyptistä maahan, joka on hyvä ja avara ja tulvii maitoa ja hunajaa –.” (2. Moos. 3:7–8.)

Avaintekstit:

2. Moos. 18:3–4;
2. Moos. 3:1–22;
1. Moos. 22:11, 15–18;
2. Moos. 6:3;
Joel 3:5 (2:32, VKR);
2. Moos. 4:1–31;
1. Moos. 17:10–11.

Usein Jumalan kutsu muuttaa elämämme suunnan. Mikäli seuraamme tuota kutsua, huomaamme, että Jumalan tie on aina paras reitti meille. Joskus – aluksi – ei kuitenkaan ole helppoa hyväksyä Jumalan kutsua.

Näin on Mooseksen laita Jumalan kutsuessa hänet, mikä alkoi nimenomaan kohtaamisesta Herran kanssa palavan pensaan luona. Vaikka Mooses saattoi tietää tai olla tietämättä luonnonlaeista, jotka koskivat palamista, hän ymmärsi näkevänsä ihmeen, ja se herätti varmasti hänen huomionsa. Ei ole epäilystäkään siitä, että Herra kutsui häntä erityiseen tehtävään. Kysymys kuului: Vastaisiko hän kutsuun huolimatta siitä, että kutsu toisi hänen elämänsä radikaalin uuden muutoksen? Aluksi hän ei ollut kovinkaan vastaanottavainen.

Muistat ehkä tilanteita, joissa sinulla oli tiettyjä tavoitteita, mutta Jumala ohjasi suunnitelmasi uuteen suuntaan. On totta, että voimme olla monin tavoin hyödyksi Jumalalle, mutta Jumalan kutsun seuraaminen elämässämme ja sen tekeminen, mitä hän johdattaa meitä tekemään, on varma tie palkitsevimpaan elämään. Se ei ehkä ole aina helppoa, eikä se ollut helppoa Mooseksellekaan, mutta kuinka typerää onkaan kulkea omaa tietämme, kun Jumala kutsuu meitä toiseen suuntaan.

12.7. Kansainvälisen adventtikirkon keskustoimiston (pääkonferenssin)
ulkolähettyksen erityiskolehti: Lähetystyön tukeminen
Tämä tutkistelu on sapatiksi 12.7.2025

PALAVA PENSAS

Kun Mooses oli paennut Midianiin, hänen elämänsä oli suhteellisen helppoa. Hän meni naimisiin, sai kaksi poikaa, Gersomin ja Elieserin (2. Moos. 18:3–4), ja hän kuului Midianissa asuneen appensa ja papin, Jetron, laajaan perheeseen. Hän vietti 40 vuotta paimenena Daavidin tavoin (2. Sam. 7:8) ja nautti Jumalan läsnäolosta, joka näkyi erityisesti luonnossa.

Mooses ei suinkaan vain nauttinut elämästä. Nämä vuodet Herran kanssa vaeltaen muuttivat häntä ja valmistivat häntä johtajan tehtävään. Jumala käytti Moosesta tämän hiljaiselon aikana erämaassa myös kirjoittamaan jumalallisen inspiraation vaikutuksesta kaksi vanhinta Raamatun kirjaa: Jobin kirjan ja Ensimmäisen Mooseksen kirjan (ks. 1AO 235 tai PP 231; Francis D. Nichol, et al., eds., *The SDA Bible Commentary*, vol. 3, s. 1140). Mooses sai Jumalalta myös keskeisiä näkökohtia ymmärtääkseen paremmin suurta taistelua, luomista, syntiinlankeemusta, vedenpaisumusta, patriarkkoja ja ennen kaikkea pelastussuunnitelmaa. Mooses oli keskeisessä asemassa välittäessään koko ihmiskunnalle tietoa elävästä Jumalasta, Luojustamme ja ylläpitäjästäme. Samoin hän välitti tiedon siitä, mitä Jumala tekee tuhoa aiheuttavalle synnille. Pelastushistoriassa ei ole juurikaan järkeä ilman sitä ratkaisevaa perustaa, jonka Mooses Pyhän Hengen innoittamana välitti meille, erityisesti Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa.

Lue 2. Moos. 3:1–6. Mitä merkitystä on sillä, että Herra esitteli itsensä Moosekselle Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumalana?

Mooses näki, että palava pensas ei kulunut tulella, ja siksi hän ymmärsi näkevänsä ihmeen, ja että jotain dramaattista ja tärkeää oli juuri tapahtumassa hänen silmiensä edessä. Kun hän siirtyi lähemmäs, Herra käski häntä riisumaan kenkensä syvän kunnioituksen merkiksi, koska Jumalan läsnäolo teki paikasta pyhän.

Herra esitteli itsensä Moosekselle Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumalana (2. Moos. 3:6). Herra oli luvannut näille patriarkoille, että heidän jälkeläisensä perisivät Kanaanin, luvattun maan, josta Mooses varmasti oli tietoinen. Jo ennen kuin Jumala sanoi sen ääneen, hän oli raivaamassa tietä Moosekselle, jotta tämä voisi tietää, mitä oli tulossa ja millaisen ratkaiseva rooli hänellä siinä olisi.

HERRAN ENKELI

"Herran enkeli" ilmestyi Moosekselle tulenliekissä orjantap-
purapensaassa (2. Moos. 3:2). Herra Jeesus itse puhui Moo-
sekselle pensaasta (2. Moos. 3:4).

Älä hämäänny nimestä "Herran enkeli" kuvauksena Jee-
suksesta Kristuksesta. Termi *enkeli* itsessään tarkoittaa yk-
sinkertaisesti 'viestintuoja' (hepreaksi *mal'āk*). Riippuu aina
asiayhteydestä, tulkitaanko tämä enkeli ihmiseksi tai Juma-
laksi (vrt. Mal. 3:1). Raamatussa on monia tapauksia, joissa
"Herran enkeli" viittaa Jumalaan (tutki esim. 1. Moos. 22:11,
15-18; 1. Moos. 31:3, 11, 13; Tuom. 2:1-2; Tuom. 6:11-22;
Sak. 3:1-2). Tämä Herran enkeli ei vain puhu Herran nimes-
sä, vaan hän on Herra itse. Jeesus on Jumalan sanansaattaja,
joka välittää meille sanan Isältä.

Lue 2. Moos. 3:7-12. Miten Jumala selvitti Mooseksel- le, miksi hän halusi puuttua Egyptissä orjuutettujen israelilaisten tilanteeseen?

Jumalan kansan kärsimystä Egyptissä kuvataan värikkäästi
huokailemisena ja hädissään avun huutamisena. Jumala kuuli
heidän vaikkauksensa ja näki heidän hätänsä (2. Moos. 2:23-
25). Hän kutsui heitä omaksi kansakseen (2. Moos. 3:7). Toi-
sin sanoen jo ennen Siinain tapahtumia ja liiton solmimista
he olivat Jumalan kansa, ja Jumala antaisi heidän asua ja me-
nestyä (jos he tottelisivat) Kanaaninmaassa, kuten hän oli lu-
vannut heidän isilleen.

Jumala sanoi Moosekselle, että hän lähetti hänet faraon
luo tiettyä tehtävää varten: "Mene siis, minä lähetän sinut fa-
raon luo. Sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois
Egyptistä." (2. Moos. 3:10.) Jälleen kerran Jumala kutsuu hei-
tä omaksi kansakseen.

Millaisen tehtävän Jumala antoikaan palvelijalleen! Niinpä
Mooses vastasi kysymykseen: "Mikä minä olen?" Toisin sa-
noen, kun Mooses ymmärtää sen merkityksen, mitä tulee ta-
pahtumaan ja mikä hänen osansa tulee olemaan tässä kai-
kessa, hän ihmettelee, miksi joku hänen kaltaisensa olisi va-
littu tehtävään. Tässä varhaisessa vaiheessa saamme viit-
teitä Mooseksen luonteesta, hänen nöyryydestään ja hänen
tuntemuksestaan siitä, että hän on arvoton tehtävään, johon
häntä kutsutaan.

Miksi tunne omasta "arvottomuudestamme" on tär- keää kaikille, jotka haluavat seurata Herraa?

HERRAN NIMI

Lue 2. Moos. 3:13-22. Miksi Mooses halusi tietää Jumalan nimen ja mikä merkitys hänen nimellään on?

Jumala esittelee itsensä Moosekselle nimellä *”’āhjā ’āšer ’āhjā”*, mikä tarkoittaa kirjaimellisesti *’Minä olen se, joka minä olen’*. 2. Moos. 3:12 Jumala käyttää samaa verbiä *’āhjā* kuin Jakeessa 14, kun hän sanoo Moosekselle *”minä olen sinun kansasi”*. Se tarkoittaa, että Jumala on ikuinen. Hän on kaiken yläpuolella ja erillään tästä maailmasta, mutta samalla läsnä ja mukana tässä maailmassa. Voimme tuntea läheisesti, ja hän asuu *”murtuneiden ja nöyrien”* luona. (Jes. 57:15.)

Jumalan asianmukainen nimi *”Jahve”* (*”HERRA”*, RK 2012) oli Jumalan kansan tiedossa alusta alkaen, vaikka he eivät tienneetkään nimen syvempää merkitystä. Myös Mooses tunsi nimen Jahve, mutta muiden tavoin hän ei tiennyt sen todellista merkitystä. Hänen kysymyksensä *”Mikä on sinun nimesi?”* koskee tuota syvempää merkitystä.

2. Moos. 6:3 on hyödyllinen vihje, kun Jumala toteaa: *”Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille minä olen ilmestynyt Jumalan, Kaikkivaltiaan nimisenä, mutta nimeäni Jahve minä en heille ilmoittanut.”* Se ei tarkoita, etteivätkö Aadam, Nooa, Abraham ja patriarkat tunteneet nimeä *”Jahve”* (ks. 1. Moos. 2:4, 9; 1. Moos. 4:1, 26; 1. Moos. 7:5; 1. Moos. 15:6-8 jne.). Sen sijaan se tarkoittaa, että he eivät tunteneet nimen syvempää merkitystä.

Jumalan nimi Jahve viittaa siihen, että hän on henkilökohtainen Jumala, oman kansansa Jumala, liiton Jumala. Hän on lähellä oleva ja läheinen Jumala, joka osallistuu ihmiskunnan asioihin. Kaikkivaltias Jumala (1. Moos. 17:1) on Jumala, joka ihmeellisesti puuttuu asioihin voimallaan. Jahve on kuitenkin Jumala, joka osoittaa moraalisen voimansa rakastaen ja pitäen huolta. Hän on sama Jumala kuin *’Elōhim* (*”mahtava, vahva, käsityskyymme ylittävä Jumala”*, *”kaikkien ihmisten Jumala”*, *”maailmankaikkeuden hallitsija”*, *”kaiken Luoja”*), mutta nimi Jahve itsessään ilmaisee erilaisia puolia koskien Jumalan suhdetta ihmiskuntaan nähden.

Nimen tuntemisessa tai Jumalan nimeen vetoamisessa ei ole mitään maagista. Kyse on Jumalan nimen julistamisesta, mikä tarkoittaa sitä, että muille opetetaan totuus tästä Jumalasta ja pelastuksesta, jonka hän tarjoaa kaikille uskossa sen vastaanottaville. Kuten Joel sanoo: *”- - jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu.”* (Joel 3:5.)

NELJÄ TEKOSYYTÄ

Lue 2. Moos. 4:1-17. Mitä merkkejä Jumala antoi Mooseksen tehtäväksi vahvistaakseen hänen asemaansa Jumalan sanansaattajana?

Mooses yritti jälleen kerran vapauttaa itsensä tehtävästä (ks. 2. Moos. 3:11). Hän ei halunnut mennä Egyptiin ja kohdata faraota. Olihan hän jo aiemmin epäonnistunut. Hänen oma kansansa ei myöskään uskonut häneen eikä hyväksynyt häntä johtajakseen. Siksi hän muotoili kolmannen vastaväitteensä: "Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua - ?" (2. Moos. 4:1.) Tämän tarkoituksena ei ollut oppia jotain uutta, vaan se oli yritys sanoa "ei" sille vastuulle, jonka Jumala pyysi häneltä ottamaan.

Moosekselle annetaan kaksi ihmettä Israelin vanhimmille ja faraoille: sauvan muuttuminen käärmeeksi ja takaisin sekä käden spitaali ja sen paraneminen. Ne vakuuttaisivat vanhimmat Jumalan toiminnasta. Jos niin ei kävisi, kolmas ihme olisi veden muuttaminen vereksi (2. Moos. 4:8, 9).

Vaikka Jumala antoi Mooseksen käyttöön nämä valtavat ihmeet, tämä esittää silti vielä neljännen tekosyyin: hän ei ole hyvä puhuja.

Lue 2. Moos. 4:10-18. Miten Herra vastaa Moosekselle? Mitä voimme oppia sellaista tilannetta varten, johon uskomme Jumalan kutsuvan meitä?

Tämä neljän tekosyyin sarja osoittaa Mooseksen haluttomuuden seurata Jumalan kutsua. Näillä "kohtuullisilla" vastaväitteillä hän peittää haluttomuutensa lähteä. Kolme ensimmäistä tekosyytä ovat kysymysten muodossa: (1) Kuka minä olen? (2) Kuka sinä olet? ja (3) Entä jos he eivät usko minua? (4) Neljäs vastaväite on toteamus: "En ole hyvä puhuja." Jumala reagoi näihin kaikkiin ja antoi voimallisen ratkaisunsa. Näiden tekosyiden sijaan Jumala tuo esiin monet valtavat lupaukset.

Sitten Mooses esittää viidennen ja viimeisen vetoomuksensa pyytäen suoraan: "Minä pyydän, Herra, lähetä joku muu." (2. Moos. 4:13.) Vastauksena pyyntöön Jumala sanoo Moosekselle, että hän on jo lähettämässä Mooseksen veljen Aaronin tätä tukemaan. Lopulta Mooses antaa periksi ja pyytää Jetrolta siunauksen ennen kuin lähtee Egyptiin.

YMPÄRI- LEIKKAUS

Lue 2. Moos. 4:18-31. Miten ymmärrämme tämän oudon kertomuksen, ja mitä voimme siitä oppia?

Raamatun tutkijat järkyttyvät lukiessaan, että sen jälkeen kun Mooses totteli Herraa ja lähti matkalle takaisin Egyptiin, Herra "aikoi surmata hänet" (2. Moos. 4:24). Kertomuksen asiayhteydestä käy ilmi, että kyse oli ympärileikkauksesta. Mooseksen nuorinta poikaa ei ollut ympärileikattu, kuten Abrahamin ja Jumalan välinen liitto vaati (1. Moos. 17:10-11).

Mooseksen oli Jumalan kansan johtajana osoitettava täydellistä Jumalan tahtoon alistumista ja kuuliaisuutta, jotta hän olisi pätevä johtamaan muita ihmisiä kuuliaisuuteen. Hänen tuli olla malliesimerkki täydellisestä antautumisesta Jumalalle. Hänen vaimonsa Sippora oli toimielias nainen ja ympärileikkasi poikansa pelastaakseen miehensä hengen. Hän kosketti Moosesta verisellä esinahalla, ja tämä veri edustaa sovitusta, elämää ja liiton sinetöintiä.

Tapahtuma tarjoaa tärkeä opetuksen: ei tule jättää koskaan tekemättä sitä, minkä tiedämme olevan oikein.

"Matkallaan Midianista Mooses sai hätkähdyttävän ja ankaran varoituksen Herran epäsuosiosta. Hänelle ilmestyi enkeli, ja näytti siltä kuin tämä olisi tahtonut heti surmata hänet. Mitään selitystä ei annettu, mutta Mooses muisti laiminlyöneensä Jumalan erään vaatimuksen – hän oli jättänyt suorittamatta ympärileikkauksen menot nuorimmalle pojalleen. Hän ei ollut täyttänyt sitä ehtoa, jolla hänen lapsensa olisi päässyt osallistumaan Israelin kanssa tehdyn Jumalan liiton siunauksista, ja heidän johtajakseen valitun syyllistyminen moiseen laiminlyöntiin olisi pakostakin vähentänyt kansalle annettavien Jumalan määräysten tehokkuutta. Peläten miehensä tulevan surmatuksi Sippora suoritti nämä menot itse, jonka jälkeen enkeli salli Mooseksen jatkaa matkaansa. Suorittaessaan tehtäväänsä faraon edessä Mooses joutui suureen vaaraan, ja vain pyhät enkelit saattoivat varjella hänen henkeään. Mutta hän ei olisi ollut turvassa niin kauan kuin hän ei ollut tehnyt sitä, minkä tiesi velvollisuudekseen, sillä Jumalan enkelit eivät tuolloin olisi voineet suojata häntä." (1AO 240-241.)

Mitä tämä kertomus kertoo sinulle siitä, jos olet laiminlyönyt velvollisuutesi? Mitä muutoksia sinun täytyy tehdä tänään?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 234–241 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 230–236.

Dramaattinen kutsu palavasta pensaasta oli luultavasti Mooseksen elämän mullistavin kokemus. Kaikki muut hänen elämänsä kohokohdat riippuivat hänen myönteisestä, kuuliaisesta vastauksestaan Jumalan antamaan tehtävään johtaa heprealaiset pois Egyptistä ja luvattuun maahan.

Asetu Mooseksen asemaan palavan pensaan äärellä. Hän oli paennut Egyptistä pelastaakseen henkensä. Uusi heprealaisten sukupolvi oli syntynyt noiden 40 vuoden aikana, ja monet heistä tiesivät Mooseksesta luultavasti vain vähän. Tai ehkä jopa oli niin, että he kuulivat hänestä vääriä väitteitä. *Ja nyt Jumala kuitenkin kutsui hänet johtamaan tätä samaa kansaa pois mahtavan kansakunnan luota.* Ei ihme, että hän oli aluksi vastahakoinen!

Tehtävä oli äärimmäisen vaativa, mutta kuvittele, mitä hän olisi menettänyt, jos hän olisi vastannut Jumalalle lopullisesti ”Ei”. Hän olisi saattanut vain kadota historiaan sen sijaan, että hän Jumalan hänessä vaikuttaneen voiman ansiosta kirjaimellisesti teki historiaa ja tuli yhdeksi suurimmista ja vaikutusvaltaisimmista ihmisistä, ei vain Raamatussa vaan koko maailmassa.

Keskustelunaiheita:

1. Autiomaassa vietettyinä hiljaisina vuosina Mooses teki sitä, mihin Jumala hänet kutsui: hän oli perheenisä, hoiti lampaita ja kirjoitti Jumalan innoittamana kaksi kirjaa Raamattuun ennen kuin hänet kutsuttiin Jumalan kansan suureksi johtajaksi. Mitä Mooseksen kokemus opettaa meille velvollisuuksistamme elämässä?

2. Voidaan sanoa, että päällisin puolin Mooseksen tekosyyt olivat sinänsä melko järkeviä. *Miksi kansan pitäisi uskoa minua? Kuka minä oikein olen? En osaa puhua hyvin.* Miten voimme tämän kertomuksen kautta oppia luottamaan siihen, että Jumala voi varustaa meidät tekemään sen, mihin hän meitä kutsuu?

3. Pohdi tarkemmin sitä, että Mooses on kirjoittanut Ensimmäisen Mooseksen kirjan ja miten tärkeä tämä teos on Jumalan kansan historian ja pelastussuunnitelman ymmärtämisen kannalta. Miksi meidän on taisteltava kaikkia niitä yrityksiä vastaan (ja niitä on monia), joilla pyritään heikentämään Raamatun auktoriteettia erityisesti kieltämällä sen 11 ensimmäisen luvun historiallisuus?